

**FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN****Roxana MÎNZATU****Verkställande vice ordförande med ansvar för människor, kompetens
och beredskap****1. Allmän kompetens, engagemang för EU och personlig oavhängighet**

Vilka av dina personliga kvalifikationer och erfarenheter är särskilt viktiga för uppdraget som kommissionsledamot och främjandet av det europeiska allmänintresset, särskilt inom det område som du skulle ansvara för? Hur kommer du att bidra till genomförandet av kommissionens politiska riktlinjer? Hur kommer du att genomföra jämställdhetsintegrering och integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla politikområden inom ditt ansvarsområde? Hur kommer du att genomföra integreringen av ett ungdomsperspektiv?

På vilket sätt kan du inför parlamentet garantera din personliga oavhängighet, och hur kan du garantera att din tidigare, nuvarande eller framtida verksamhet inte på något sätt skulle kunna innebära att fullgörandet av dina skyldigheter inom kommissionen ifrågasätts?

EU är med sitt löfte om fred och välbefinnande unikt i historien och bygger på en kraftfull kombination av konkurrenskraft och den europeiska sociala modellen. Vi måste fortsätta att infria detta löfte.

Jag är född i Rumänien, under den kommunistiska diktaturens mörkaste tid. De första modiga offentliga uppropen för frihet och social rättvisa skedde i min hemstad Braşov den 15 november 1987. Revolten slogs ner av den kommunistiska regimen men hoppet tändes igen i december 1989 i samband med den rumänska revolutionen, som lade grunden för en ny riktning för mitt land, med löftet och drömmen om EU. Människors uppoffringar för de värden och rättigheter som finns i EU:s dna, t.ex. människans värdighet, demokrati, frihet, rättvisa och rättsstatsprincipen, har alltid varit en ledstjärna och en inspiration för mig och min generation, som fullt ut fick uppleva när vårt politiska öde ändrades. Både Rumänien och EU har kommit långt på nästan ett halvt århundrade. Och det vore en ära för mig att vara en del av den resa som återstår.

Jag har mer än 20 års yrkeserfarenhet av EU-frågor. Jag har arbetat på olika nivåer, från distriktsfullmäktige till parlament och regering på nationell nivå samt Europaparlamentet. Detta har gett mig god kännedom om EU:s potential och vad vi måste göra för att uppnå resultat. Som minister och statssekreterare samordnade jag Rumäniens program inom ramen för Europeiska socialfonden och genomförde politiska åtgärder och reformer, t.ex. en systemreform av Rumäniens offentliga upphandling och lagstiftning och investeringar i syfte att hjälpa för dem som har det sämst ställt och personer med funktionsnedsättning att integreras på arbetsmarknaden, så att alla får ett bättre liv. Jag var mitt lands företrädare i rådet. Jag har alltid utfört mina uppgifter med passion, ambition, ansvar och empati och drivit politik i medborgarnas tjänst. Om jag godkänns som verkställande vice ordförande har jag för avsikt att med samma passion och ambition genomföra de politiska riktlinjerna, både när det gäller de specifika frågorna inom mitt ansvarsområde och det bredare samordningsansvaret som verkställande vice ordförande.

Som verkställande vice ordförande med ansvar för människor, kompetens och beredskap har jag förmånen att få arbeta med "människor", deras rättigheter och möjligheter i centrum av min politiska gärning. Med utgångspunkt i uppdragsbeskrivningen från Ursula von der Leyen har jag för avsikt att samarbeta med mina kommissionärskollegor och ta fram en ambitiös agenda. Vi behöver ett starkt socialt Europa där lagstiftning, investeringar och politisk samordning används för att bekämpa fattigdom, främja välbefinnande och säkerställa rättvisa. Vi har inte råd att försumma våra barn, som kommer att bygga och leva i ett bättre Europa, eller att acceptera att missgynnade grupper stängs ute från vårt samhälle. Den europeiska pelaren för sociala rättigheter kommer även fortsättningsvis att leda oss i arbetet för ett mer socialt Europa. Jag har för avsikt att lägga fram en ny handlingsplan

2025, som kommer att bygga på en förnyad dialog och ett förnyat samarbete med EU-institutionerna, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter. Jag kommer att besöka samtliga medlemsstater för att vidareutveckla dialogen och stärka det åtgärdsbaserade samarbetet. Dessutom har jag för avsikt ingå en ny pakt för arbetsmarknadsdialog, i syfte att skapa ny energi för en effektivare EU-politik, med utgångspunkt i bidragen från de främsta samhällsaktörerna.

Ökad konkurrenskraft och produktivitet måste gå hand i hand med människors möjligheter. Denna kompletterande strategi utgör grunden för en stark social modell. Hållbar konkurrenskraft förutsätter sociala rättigheter och anständiga löner. Kompetensunionen, planen för ren industri och den europeiska pelaren för sociala rättigheter är oumbärliga för att bygga framtiden.

Arbetskraftsbristen måste åtgärdas med en tvådelad strategi som bygger på kompetensförsörjning och kompetensöverföring. Jag framhåller att kompetens är en social rättighet, där utbildning för alla börjar när man är barn och fortsätter under hela arbetslivet, vilket ger möjlighet till ett meningsfullt liv samt social och ekonomisk motståndskraft. Detta kräver investeringar i människor med hjälp av EU-stöd och samarbete med den privata sektorn för ökad kompetensförsörjning. Dessutom krävs åtgärder för att säkerställa kompetensöverföring. Jag kommer utan att tveka att arbeta för en ambitiös rättslig ram till stöd för ömsesidigt erkännande och nödvändiga framsteg för andra pågående förhandlingar och tillämpning av arbetsmarknadsregelverket.

Nästa kommission kommer att vara en kommission som gör investeringar. Detta innefattar investeringar i människor. Jag kommer att fokusera på att använda Europeiska socialfonden, Erasmus+ och den sociala klimatfonden för att uppnå ambitionerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, en rättvis omställning och stärkt kompetens och konkurrenskraft. För detta är det mycket viktigt att stärka kopplingarna mellan investeringar och reformer, och dessa bör ligga i linje med EU:s mål och prioriteringar så att fokus ligger på de områden där EU:s åtgärder behövs mest.

Det är särskilt viktigt att nästa kommission i sitt övergripande arbetet skyddar demokratin och stärker rättsstatsprincipen. Bättre utbildningsresultat, ökad jämlikhet och stärkta sociala rättigheter är avgörande för att kunna skapa demokratisk motståndskraft och stödja rättsstatsprincipen i en tid då vi står inför auktoritära hot och utländsk påverkan.

Jag kommer också att leda arbetet för att främja en integrerad beredskapskultur som bidrar till att rusta människor och samhället i stort för framtida utmaningar så att vi snabbt och effektivt kan bemöta de nya hot som vi eventuellt ställs inför.

Som en stark förespråkare för kvinnors rättigheter är jag stolt över att vara med och leda EU-institutionerna och jag har en särskild skyldighet att kämpa för jämställdhet som är centralt för demokratiskt liv och en bättre ekonomi. Jag kommer genom mina åtgärder att visa att unionen kan växa och bli starkare genom jämlikhet och solidaritet. Jag har för avsikt att kämpa för kvinnors möjligheter och främja jämställdhet i alla mina initiativ. Jag kommer att bedriva ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för jämlikhet samt med hela kommissionärskollegiet. I arbetet med att uppnå de överordnade sociala målen för 2030 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter är målsättningen att åtminstone halvera skillnaden i sysselsättning mellan kvinnor och män jämfört med 2019, uppfylla de nya Barcelonamålen för forskoleverksamhet och barnomsorg och stärka balansen mellan arbetsliv och privatliv, även när det gäller distansarbete.

Det är också dags att EU får stärkt förtroende från den nya generationen. Jag ser fram emot de årliga politiska dialogerna med ungdomar som jag kommer att inleda under de första 100 dagarna av min mandatperiod. Vi behöver flexibla format för att engagera unga, inte bara genom årliga politiska dialoger utan även i specifika nyckelfrågor genom en ungdomskontroll av en rad olika initiativ inom mitt ansvarsområde. Jag kommer att samarbeta med resten av kollegiet för att se till att ungdomsperspektivet integreras.

Om jag godkänns som verkställande vice ordförande kommer jag att utföra mina uppgifter med full oavhängighet och enligt högsta möjliga etiska normer, i unionens allmänintresse. Jag kommer att respektera uppförandekoden för kommissionens ledamöter, undvika situationer där min oavhängighet och integritet kan ifrågasättas och informera kommissionens ordförande om eventuella intressekonflikter. Jag kommer inte att begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller annan institution, annat organ eller annan enhet. Även när mitt uppdrag har upphört kommer jag att bevara uppgifters konfidentialitet samt respektera reglerna om utnämningar och förmåner. Jag kommer att iaktta kraven på öppenhet och endast träffa de organisationer eller egenföretagare som är registrerade i öppenhetsregistret.

2. Förvaltning av ansvarsområdet och samarbete med Europaparlamentet

Kan du åta dig att vederbörligen informera parlamentet om ditt och dina avdelningars handlande? I vilket avseende anser du att du är redovisningsskyldig inför parlamentet?

Vilka specifika åtaganden är du beredd att göra när det gäller dina kontakter med och din närvaro i parlamentet, både i utskotten och i kammaren, samt när det gäller transparens, samarbete och effektiv uppföljning av parlamentets ståndpunkter och begäranden om lagstiftningsinitiativ? Är du beredd att i god tid förse parlamentet med uppgifter och handlingar på samma villkor som rådet när det gäller planerade initiativ och pågående förfaranden?

Vi kan inte uppnå resultat för människor och vara fullt insatta i deras behov och ambitioner utan att ha en löpande dialog och bedriva ett nära samarbete med deras direkta företrädare – dvs. ni parlamentsledamöter. Kommissionen och parlamentet bidrar gemensamt till en starkare union. Under hela min politiska karriär har jag tjänstgjort som folkvald tjänsteman på lokal, nationell och europeisk nivå. Jag har deltagit i parlamentariskt samarbete och interinstitutionell dialog och medverkat till politiska synergier. Som minister arbetade jag proaktivt för att främja en öppen och pragmatisk dialog med det nationella parlamentet. Denna princip vägledde mitt arbete, utöver det formella uppdraget.

Om jag godkänns som verkställande vice ordförande kommer jag att ta det politiska ansvaret gentemot parlamentet för verksamheten inom mitt ansvarsområde, utan att det påverkar kollegialitetsprincipen. Jag kommer att ha särskilda förbindelser mellan Europaparlamentet och kommissionen och att se till att Europaparlamentet och rådet behandlas lika när det gäller utbyte av information med institutionerna, i enlighet med ramavtalet mellan Europaparlamentet och kommissionen från 2010.

Samarbetet med Europaparlamentet är av grundläggande vikt för mig, och jag kommer att bidra till att stärka förbindelserna mellan kommissionen och parlamentet såväl på kommissionärsnivå som inom mitt ansvarsområde. Jag åtar mig att vederbörligen informera parlamentet om mitt och mina avdelningars handlande. Jag vill också samarbeta med parlamentet för att fortsätta vårt europeiska projekt och föra dialog med medborgarna: genom samarbete för att belysa hur vår politik och våra lagar genomförs i praktiken på nationell nivå kan vi visa hur vi arbetar för att ge medborgarna och företagen de fördelar som EU innebär.

Öppenhet är avgörande för gott beslutsfattande. Jag tror att regelbunden närvaro i de huvudsakliga utskott som jag kommer att arbeta med kommer att främja en kultur av förtroende, öppenhet och kollegialitet, vilket är avgörande för det gemensamma arbetet, i syfte att samarbeta med parlamentet i alla led av den politiska beslutsprocessen. För att kunna närvara vid plenardebatter, i utskott och vid trepartsmöten kommer jag att anordna strukturerade dialoger med mina parlamentsutskott i syfte att bana väg för eventuella resolutioner enligt artikel 225 i EUF-fördraget som antas av parlamentet med krav på lagstiftningsförslag.

Jag tror att parlamentarisk kontroll och parlamentariska initiativ måste bygga på dialog med kommissionen. Med beaktande av principerna om kollegialitet och jämlikhet anser jag att verkställande vice ordförande har ett särskilt ansvar när det gäller dialogen med parlamentet.

Jag har för avsikt att bygga upp förbindelser som bygger på öppenhet, insyn, ömsesidigt förtroende, effektivitet, ständig dialog, regelbunden rapportering och informationsutbyte. Detta för att parlamentet ska kunna utöva sin demokratiska tillsyn på ett effektivt sätt, men också för att skapa samförstånd om politiska åtgärder. Jag kommer att säkerställa öppenhet och informationsutbyte med parlamentet och rådet, särskilt före större händelser och i viktiga skeden av internationella förhandlingar. Som verkställande vice ordförande anser jag att jag har ett särskilt ansvar att delta i plenarsammanträden och debatter i utskotten. Jag står till förfogande för att delta i bilaterala möten och kommunicera direkt med Europaparlamentets ledamöter.

Jag kommer att bedriva ett nära samarbete med Europaparlamentet med utgångspunkt i 2016 års interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning och 2010 års ramavtal, och samarbeta med kollegiet om översynen av ramavtalet för att stärka det gemensamma politiska ansvaret, dialogen, informationsutbytet och öppenheten.

Frågor från utskottet för sysselsättning och sociala frågor

3. Parlamentet är oroat över fragmenteringen av social- och sysselsättningspolitiken och dess inkludering i många av de nominerade kommissionsledamöternas ansvarsområden samt över att den sociala dimensionen och sysselsättningsdimensionen saknas i den nominerade verkställande vice ordföranden Roxana Mînzatus titel. Hur

tänker den nominerade vice ordföranden säkerställa att denna fragmentering inte undergräver genomförandet av principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter? Hur kommer du att samarbeta med de andra kommissionsledamöterna för att uppnå dessa mål? Skulle du gå med på att ändra din titel till ”verkställande vice ordförande med ansvar för arbetstillfällen av hög kvalitet, sociala rättigheter, kompetens och utbildning” och vidta nödvändiga åtgärder för att konsolidera social- och sysselsättningspolitiken och säkerställa effektiva strukturer och effektiv övervakning?

Jag anser att det är ett stort steg framåt för det sociala Europa att kommissionärskollegiet har en verkställande vice ordförande med ansvar för människor, kompetens och beredskap som täcker ansvarsområdet kompetens och utbildning, arbetstillfällen av hög kvalitet och sociala rättigheter. Jag är stolt och ödmjuk över att få denna roll, om jag godkänns. Som verkställande vice ordförande kommer jag, om jag godkänns, att kämpa för att våra sociala mål och arbetsmarknadsmål integreras i kommissionens arbete. Detta är nödvändigt för en konkurrenskraftig social marknadsekonomi som tryggar vårt välbefinnande. Och det är viktigt för demokratin och ett sunt samhälle, när vi lotsar oss igenom den gröna och den digitala omställningen.

Den europeiska pelaren för sociala rättigheter är vägledande för en stark sysselsättnings- och socialpolitik i EU med målet om ett allt starkare socialt Europa. Initiativen i den första handlingsplanen omfattades av många ansvarsområden och tjänster: sysselsättnings-, kompetens- och socialpolitiken spänner över olika politikområden, vilket är oumbärligt om den ska kunna nå sin fulla potential. Om jag godkänns kommer jag att se till att målen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter återspeglas i alla politikområden.

Om jag godkänns kommer jag att säkerställa en ambitiös ny handlingsplan för genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, i enlighet med de politiska riktlinjerna. Att stärka det sociala Europa och göra pelarens principer till verklighet för människor är inte ett litet uppdrag. Jag kommer naturligtvis att arbeta med de andra verkställande vice ordförandena och med de kommissionsledamöter vars arbete jag har fått förtroendet att vägleda, men även med fler än så. En ambitiös och framgångsrik handlingsplan kräver samarbete med hela kollegiet, t.ex. om följande: Om bostäder med kommissionsledamoten med ansvar för energi och bostäder, om jämlikhet med kommissionsledamoten med ansvar för jämlikhet, om finansiering med verkställande vice ordföranden med ansvar för sammanhållning och reformer och kommissionsledamoten med ansvar för budget, om samordning av den ekonomiska politiken och den europeiska planeringsterminen med kommissionsledamoten med ansvar för ekonomi och produktivitet, om industri och den inre marknaden med verkställande vice ordföranden med ansvar för välbefinnande och industriell strategi, och om en rättvis klimatomställning med verkställande vice ordföranden med ansvar för ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning och kommissionsledamoten med ansvar för klimat, netto-nollutsläpp och ren tillväxt – för att bara nämna några. Pelaren måste genomföras i praktiken – resultaten kan inte uppnås i efterhand – och jag kommer att utnyttja alla möjligheter till samarbete med Europaparlamentet, men även med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter, samt prioritera att åtagandena om grundläggande rättigheter, kompetens, sysselsättning och fattigdomsbekämpning blir verklighet i enlighet med alla 20 principer.

Jag förstår varför vissa kanske hade föredragit en annorlunda formulerad titel. För egen del ser jag fram emot ett ansvarsområde där ”människor” kommer först och står i centrum. Det europeiska projektet handlar verkligen om detta: Vårt ultimata mål är att tjäna EU:s invånare med deras olika nationaliteter, förutsättningar och perspektiv, och att arbeta i deras intresse. Var och en har sin potential och sina behov – detta är kärnan i det arbete vi måste utföra. Oavsett vad jag har för titel har jag en tydlig föresats att arbeta för arbetstillfällen av hög kvalitet, sociala rättigheter, kompetens och utbildning, och rent allmänt för EU:s invånare. Om jag godkänns som verkställande vice ordförande kommer jag att använda alla tillgängliga verktyg för att uppnå de ambitiösa sociala målen för denna mandatperiod.

4. Med utgångspunkt i La Hulpe-förklaringen, vilka lagstiftningsinitiativ åtar du dig att lägga fram i den nya handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, såsom digitalisering på arbetsplatsen, bostäder och kollektivförhandlingar, i syfte att uppnå målen för 2030? Vilka konkreta åtgärder kommer du att föreslå för att åtgärda den kritiska bristen på kompetens och arbetskraft på de europeiska arbetsmarknaderna och skapa goda möjligheter i alla regioner i Europa? Hur kommer du att säkerställa att alla arbetstagare, särskilt lågutbildade arbetstagare, kan dra nytta av kompetensunionen och ha rätt till utbildning samt lika tillgång till program för kompetenshöjning och omskolning, särskilt i ljuset av den gröna och den digitala omställningen?

Vilka konkreta åtgärder kommer du att föreslå för att underlätta arbetskraftens rörlighet, säkerställa en stark och handlingskraftig europeisk arbetsmyndighet och ytterligare modernisering, förenkling och digitalisering av samordningen av de sociala trygghetssystemen, såsom anges i din uppdragsbeskrivning?

Vilka nya och reviderade yrkeshygieniska gränsvärden för exponering för farliga ämnen planerar du att föreslå inom ramen för EU:s arbetsmiljölagstiftning för att säkerställa lika villkor för företag?

Den europeiska pelaren för sociala rättigheter vägleder oss i våra fortsatta insatser för att bygga ett socialt rättvist och hållbart Europa. Våra sociala standarder utgör en viktig dimension av den sociala marknadsekonomin och är centrala för vår konkurrenskraft på lång sikt. Om jag godkänns kommer jag under 2025 att lansera en ny handlingsplan för genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter för att stärka befintlig politik och införa nya initiativ. Jag vill stärka vår dynamik för att åtminstone uppnå EU:s överordnade mål för 2030 när det gäller sysselsättning (sysselsättningsgrad på 78 %, åtminstone halvera skillnaden i sysselsättning mellan kvinnor och män), kompetens (minst 60 % av alla i EU deltar i utbildning varje år och främja tillgång till grundläggande digitala färdigheter för minst 80 % av befolkningen i åldern 16–74 år) och fattigdomsminskning (minska antalet personer som lever i fattigdom eller social utestängning med minst 15 miljoner jämfört med 2019, inklusive 5 miljoner barn). Men jag vill också titta närmare på hur vi kan skapa inte bara sysselsättning utan även arbetstillfällen av hög kvalitet. I handlingsplanen kommer lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder att aviseras som ska säkerställa att vi uppnår våra sociala ambitioner.

En färdplan för sysselsättning av hög kvalitet ska vara vårt nya paradigm så att vi fullt ut kan utnyttja de möjligheter som ny teknik och digitala ekosystem medför för innovation, ökad produktivitet och konkurrenskraft. Jag kommer att fortsätta det arbete som rör rätten att inte behöva vara uppkopplad och att arbeta på distans, vilket är ett tecken på vårt engagemang för arbetstagarnas rättigheter i den digitala tidsåldern. Det som är en rättighet offline bör också vara en rättighet online. Vi kommer också att fortsätta att samla in underlag för ett nytt initiativ om algoritmisk verksamhetsledning som införlivar principen om ”mänsklig kontroll” i arbetslivet. Jag kommer att fullt ut arbeta för att stärka arbetsmarknadsdialogen och kollektivförhandlingarna, med utgångspunkt i direktivet om minimilöner och rådets rekommendation från 2023 om dialogen mellan arbetsmarknadens parter. Inledningsvis kommer jag i början av 2025 att lägga fram en ny pakt för en europeisk arbetsmarknadsdialog i samarbete med fackföreningar och arbetsgivare i EU. Det är nämligen nödvändigt med kollektivförhandlingar och arbetsmarknadsdialog för en flexibel och inkluderande anpassning till de kommande utmaningarna på EU:s arbetsmarknader i samband med de tre omställningarna: den gröna, den digitala och den demografiska. Rätten till information, samråd och deltagande för arbetstagare och deras företrädare är avgörande för att de aktivt ska kunna förbereda sig inför och hantera den digitala och den gröna omställningen.

I fråga om bostäder kommer jag att stödja kommissionsledamoten med ansvar för energi och bostäder i arbetet med EU-planen för bostäder till skälig kostnad och se till att den har en robust social komponent som tillgodoser behoven hos de mest utsatta, bland annat de som lever i hemlöshet, för vilka principen om ”bostad först” är den optimala strategin.

För att avhjälpa bristen på arbetskraft och kompetens har kommissionen redan lagt fram olika viktiga initiativ, särskilt handlingsplanen för bristen på arbetskraft och kompetens, i vilken regionernas särdrag understryks. Precis som det betonas i handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter är anständiga arbetsvillkor avgörande för att man ska kunna locka till sig och behålla arbetstagare, samtidigt som starka kollektivförhandlingar, tillräckliga och rättvisa löner, stöd till tillväxt för alla och åtgärder för att förebygga fattigdom bland förvärvsarbetande också behövs för att avhjälpa arbetskraftsbristen i EU. Det är lärdomarna från krisen i samband med pandemin, särskilt inom vård och omsorg. Av den anledningen kommer jag att arbeta för att utarbeta en enhetlig ram som ska avhjälpa arbetskraftsutmaningarna inom långvarig vård och omsorg i syfte att underlätta erkännandet av kompetens och kvalifikationer samt förbättra arbetsvillkoren.

Inrättandet av en kompetensunion kommer att utgöra kärnan i vår strategi för att avhjälpa bristen på arbetskraft och kompetens och ta tillvara människors potential. Kompetens är även oundgängligt för att vi enskilt och tillsammans ska kunna hantera utmaningarna i samband med förändringar och så att den gröna och den digitala omställningen också blir en socialt rättvis omställning. Kompetens är en social rättighet. Den rättigheten ska alla, såväl barn som äldre, kunna åtnjuta. Målet är att alla ska få den utbildning de behöver i alla skeden av arbetslivet för att kunna vara flexibla i en ständigt föränderlig värld och att kompetensen sedan ska kunna användas på EU:s arbetsmarknad och även motsvara arbetstagarnas förväntningar och arbetsgivarnas behov. Jag kommer att ta fram ett ambitiöst initiativ för kompetensportabilitet så att kompetens följer med och erkänns i samband med rörlighet på arbetsmarknaden.

Grunden för vår kompetensunion är politik och investeringar i grundläggande färdigheter, stöd till lärare och riktade insatser för centrala behov, t.ex. inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik. Detta kommer att stödjas av stärkta insatser för utbildning i digital kompetens. Jag kommer också att lägga fram ambitiösa och riktade åtgärder som ska ge yrkesutbildningen ett europeiskt mervärde, med inspiration från

utvecklingen inom den eftergymnasiala utbildningen i Europa. För inkludering bör utbildningsanordnare också erbjuda nya lärandemöjligheter, även digitala. Vi måste använda AI-driven och datadriven återkoppling och vägledning samt riktade åtgärder som främjar utbildning i digital kompetens. Vi behöver flexibla utbildningsvägar och ett kompetensinriktat, tvärvetenskapligt, tvärkulturellt och gränsöverskridande lärande. För att uppnå kompetensmålet för 2030 kommer jag att undersöka olika sätt att ytterligare stärka de individuella utbildningskontona. Individuella utbildningskonton ger alla möjlighet att utbilda sig och med dessa blir rätten till utbildning verklighet, och jag kommer att samarbeta med medlemsstaterna för att ytterligare utveckla de individuella utbildningskontona, särskilt genom stöd till ömsesidigt lärande. Ett annat viktigt inslag är mikromeriter, som ger stöd till kompetensutveckling och anställbarhet genom att läranderesultat från kortvariga erfarenheter certifieras, vilket är mycket relevant för den gröna, den digitala och den sociala omställningen.

Arbetsstillfällena av hög kvalitet innebär också rättvis rörlighet på arbetsmarknaden. För det första måste vi slutföra det arbete som redan har påbörjats: Jag kommer att samarbeta intensivt med parlamentet och rådet för att bidra till att nå en överenskommelse om översynen av förordningarna om samordning av de sociala trygghetssystemen. Jag är medveten om ärendets komplexitet och är beredd att lägga fram innovativa strategier som bygger på de framsteg som gjorts hittills.

För det andra håller kommissionen på att slutföra utvärderingen av Europeiska arbetsmyndigheten. Med utgångspunkt i resultaten av utvärderingen och med beaktande av de synpunkter som framförts i parlamentets resolution kommer jag att arbeta vidare med hur Europeiska arbetsmyndighetens arbete kan stärkas. För det tredje kommer jag att lägga fram en övergripande vision om digitalisering av tjänster, bland annat för att göra det lättare för utstationerade arbetstagare att deklarerar. Utgångspunkten för detta är de två pilotprojekten om det europeiska socialförsäkringskortet. Resultaten från projekten ska presenteras under andra halvan av 2025.

Jag kommer också att samarbeta med andra kommissionsledamöter för att leva upp till åtagandet i de politiska riktlinjerna om att utarbeta regler för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer, med förenklade förfaranden och undanröjande av onödiga hinder. Detta knyter an till olika initiativ, t.ex. EU:s talangreserv och talangpartnerskapen, som visar att EU välkomnar talanger och kan locka till sig människor med rätt kompetens för att matcha behoven på EU:s arbetsmarknad.

När det gäller nya och reviderade yrkeshygieniska gränsvärden för farliga ämnen har kommissionen minskat tidsåtgången när det gäller att fastställa värden på EU-nivå, men jag vill att det ska gå ännu snabbare. Jag kommer att titta närmare på detta, eftersom våra arbetstagare måste skyddas mot exponering för farliga kemikalier och företagen måste ha likvärdiga förutsättningar. I EU:s strategiska ram för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen 2021–2027 fastställs vilka ämnen som ska stå i fokus den närmaste tiden, och det är min föresats att slutföra detta arbete och skydda riskutsatta arbetstagare. Detta gäller även åtgärder för att förebygga dödsfall och olyckor på arbetsplatsen i alla avseenden, även risker för psykosociala och muskuloskeletala besvär. I detta avseende vill jag än en gång intyga att vi har en nollvision som syftar till att förebygga arbetsrelaterade dödsfall, och jag kommer att arbeta för att främja förebyggande åtgärder när det gäller specifika riskkällor som kan knytas till klimatförändringarna, t.ex. värmebelastning eller allvarliga väderhändelser, samt för att på ett bättre sätt inkludera riskerna för psykosociala besvär, t.ex. risker kopplade till den digitala omställningen. En stor del av detta arbete hänger samman med den nya kommissionens höga ambitioner att skydda EU-invånarnas psykiska hälsa.

Sist men inte minst kommer jag med kraft att främja den sociala dimensionen av den europeiska planeringsterminen i en integrerad strategi för ekonomisk politik och socialpolitik. Jag kommer att arbeta för att ramen för social konvergens integreras ytterligare i planeringsterminen. Jag kommer också att inrikta mitt arbete på sociala investeringar och reformer, bland annat genom förbättrade övervaknings- och utvärderingsverktyg, t.ex. bedömningen av fördelningseffekterna, för att mäta deras ekonomiska värde och samhällsnytta. Dessa verktyg kommer att vara nödvändiga för en hållbar EU-politik på alla nivåer.

5. Omkring 95 miljoner människor i unionen riskerar fattigdom och social utestängning, däribland 19 miljoner barn. Hela 11 procent av arbetstagarna är utsatta för denna risk. Vilka konkreta lagstiftningsinitiativ kommer du att föreslå inom ramen för EU:s första strategi för fattigdomsbekämpning någonsin, som tillkännagavs av kommissionens tillträdande ordförande Ursula von der Leyen? Vilken roll kommer den europeiska planeringsterminen och den europeiska barngarantin att spela i denna strategi för att säkerställa framsteg mot målet att minska fattigdomen i handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter? Hur kommer du att säkerställa att nästa fleråriga budgetram gör mer för att utrota fattigdom och social utestängning? Vilka konkreta uppföljningsåtgärder kommer du, utöver rådets rekommendation, att vidta efter Europaparlamentets uppmaningar om att garantera minimiinkomstsystemens tillräcklighet, täckning och utnyttjande?

Kommer du att lägga fram ett direktiv om tillräcklig minimiinkomst för att säkerställa återintegrering av personer som står utanför arbetsmarknaden samtidigt som subsidiaritetsprincipen och särdragen i de nationella systemen för socialt skydd respekteras?

Den tillträdande ordföranden Ursula von der Leyen betonade i sina politiska riktlinjer att en förutsättning för det europeiska sättet att leva är det skydd och de möjligheter som vi erbjuder genom vår samhällsmodell och vår sociala marknadsekonomi. Om jag godkänns som verkställande vice ordförande kommer jag att ta fram en effektiv EU-strategi för fattigdomsbekämpning som ska stödja de mest missgynnade i vårt samhälle och avhjälpa sociala ojämlikheter. Omfattningen och de nya formerna av fattigdom och social utestängning i Europa är fortsatt oacceptabla för mig. Barnfattigdom ska inte få finnas i vårt välmående samhälle. Om vi vill kunna bygga upp en mer konkurrenskraftig union som är förankrad i en hållbar och grön ekonomi, som drivs av ny teknik och är resiliert i händelse av kris samt politiskt solid, måste vår övergripande inriktning alltid vara att bekämpa fattigdom i samtliga beslut och all den politik som vi bedriver.

EU-strategin för fattigdomsbekämpning bör ge ny drivkraft på EU-nivå för att minska fattigdom och social utestängning. Utgångspunkten måste vara de bakomliggande orsakerna till fattigdom, t.ex. ojämlikhet och social orättvisa, låga inkomster, svag anknytning till arbetsmarknaden, ojämlik tillgång till grundläggande samhällstjänster, ekonomisk tillgänglighet – för att bara nämna några.

Det är naturligtvis avgörande att medlemsstaterna åtar sig att agera beslutsamt för att strategin ska kunna genomföras. Vid toppmötet i Porto 2021 fastställdes ett tydligt mål för 2030. När det gäller politiken för social inkludering och socialt skydd måste vi särskilt sträva efter att minska antalet personer som lever i fattigdom eller social utestängning med minst 15 miljoner (jämfört med 2019), inklusive 5 miljoner barn. Vi måste också lägga särskild vikt vid att bryta fattigdomscykeln och främja social rörlighet. Detta kommer att kräva ytterligare betydande insatser. Omkring hälften av medlemsstaterna såg en märkbar ökning av antalet personer som löper risk för fattigdom eller social utestängning under 2023, vilket gör det svårare att uppnå målet för 2030.

Jag kommer att sträva efter att se till att de som kan arbeta får ett arbete av hög kvalitet som en väg ut ur fattigdom. Fattigdom drabbar människor i alla åldrar: barn, människor i arbetsför ålder och äldre. Kvinnor löper större risk att drabbas av fattigdom och social utestängning. Och social utestängning är ofta kopplad till diskriminering och strukturell ojämlikhet i samhället. Jag kommer att integrera arbetet med strategin i arbetet med en jämlikhetsunion.

Över en femtedel av de EU-invånare som lever i hushåll med försörjningsansvar för barn löpte risk för fattigdom eller social utestängning under 2023. Inom ramen för strategin kommer jag att titta närmare på vård och omsorg och hur man kan främja familjernas tillgång till vård av hög kvalitet till skälig kostnad och arbetstillfällen av hög kvalitet för vård- och omsorgspersonalen.

Vår strategi när det gäller fattigdom bör vara heltäckande och utöver sysselsättnings- och socialpolitiken även omfatta politikområdena utbildning, hälso- och sjukvård, bostäder, beskattning, transport, energi, livsmedel och klimat. I samarbete med mina kollegor kommer jag att stödja genomförandet av den sociala klimatfonden för att hantera sådan fattigdom som är kopplad till energi och transport.

I enlighet med fördragen är det medlemsstaterna som har huvudansvaret för att hantera fattigdom och utestängning. Men i fördragen anges också tydligt att unionens mål är att främja fred, unionens värden och invånarnas välfärd – och att unionen ska bekämpa social utestängning och diskriminering samt främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnets rättigheter.

Den europeiska planeringsterminen kommer att spela en avgörande roll när det gäller att övervaka och samordna den nationella politiken för att motverka social utestängning och ojämlikhet. Om jag godkänns som verkställande vice ordförande kommer jag att bidra till den europeiska planeringsterminen när det gäller social-, utbildnings- och sysselsättningspolitiken och åta mig att upprätthålla dess starka sociala dimension. Med utgångspunkt i Europeiska socialfonden+ (ESF+), som stöder genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och syftar till att minska fattigdom och social utestängning, och den nya sociala klimatfonden, kommer jag att samarbeta med andra kommissionsledamöter för att ta fram helhetslösningar inom politik och finansiering. Det arbete som kommissionsledamöten med ansvar för energi och bostäder ska utföra inom ramen för EU-planen för bostäder till skälig kostnad och handlingsplanen för överkomliga energipriser är särskilt viktigt för att se till att planerna har en robust social komponent som tillgodoser behoven hos de mest utsatta, bland annat de som lever i hemlöshet.

När det gäller offentlig finansiering och offentliga investeringar är prioriteringen att de medel som finns tillgängliga via NextGenerationEU och den nuvarande budgeten tas i anspråk. Sammanhållningspolitiken, bland annat Europeiska socialfonden+, är ett viktigt stöd till åtgärder mot fattigdom och utestängning.

Den nya sociala klimatfonden kommer att vara ett kraftfullt verktyg för att hantera sådan fattigdom som är kopplad till energi och transport och den kommer att bidra till att uppnå de mål som rör fattigdom i handlingsplanen för genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Med tanke på målen i fonden är det absolut nödvändigt att medlemsstaterna programplanerar fonden så att den inriktas på de sociala effekterna för de utsatta grupper som påverkas av det nya utsläppshandelssystemet. Jag kommer att samarbeta med de andra kommissionsledamöterna för att säkerställa en riktad och verkningsfull programplanering av den sociala klimatfonden till stöd för utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare genom ett tillfälligt direkt inkomststöd och åtgärder och investeringar som syftar till att öka energieffektiviteten i byggnader, fasa ut fossila bränslen från uppvärmning och kylning av byggnader och ge förbättrad tillgång till utsläppsfri och utsläppsnål mobilitet och transport.

Tillsammans med mina kommissionärskollegor kommer jag att se till att genomförandet av fonden främjar de strukturella förändringar som krävs för att säkerställa en rättvis omställning, parallellt med det nya utsläppshandelssystemet. I enlighet med förordningen kommer planerna – inklusive delmålen och målen – att utvärderas utifrån detta kriterium. Inom ramen för den sociala klimatfonden kommer ett tillfälligt direkt inkomststöd att betalas ut och fonden kommer på så sätt att bidra till att minska fattigdomen för de mest utsatta hushållen.

Om vi tittar framåt får vi i samband med nästa fleråriga budgetram tillfälle att göra utgifterna mer riktade, enklare och mer verkningsfulla genom att investeringarna kopplas till reformer för att komma till rätta med problem på områden som utbildning, kompetens och fattigdomsbekämpning. Såväl investeringar som reformer bör ligga i linje med EU:s mål och prioriteringar så att fokus ligger på de områden där EU:s åtgärder behövs mest och kan få största möjliga effekt.

Den europeiska barngarantin är ett övergripande och kraftfullt initiativ som medlemsstaterna har åtagit sig att genomföra. För mig är det prioriterat att genomföra och stärka den europeiska barngarantin. Vi måste stärka insatserna för att uppnå resultat, särskilt för att jämna ut skillnaden i tillgång till tjänster mellan barn som lever i fattigdom och de som har det bättre ställt. I detta perspektiv kommer jag att arbeta för att stärka garantin och ge ytterligare vägledning till medlemsstaterna för att bekämpa barnfattigdomen, särskilt efter 2026 års rapport från kommissionen till rådet om de framsteg som gjorts.

Om medlemsstaterna genomför rådets rekommendation om minimiinkomst korrekt har rekommendationen potential att senast 2030 avsevärt förbättra minimiinkomstsystemens tillräcklighet och få fler att närma sig arbetsmarknaden. Fokus bör därför i första hand ligga på att genomföra rekommendationen, vilket är en viktig övergripande prioritering för den nya kommissionen. Vi kommer att stötta medlemsstaterna genom att främja ett evidensbaserat beslutsfattande, ömsesidigt lärande och utbyte av bästa praxis genom kommittén för socialt skydd. Kommissionen och kommittén för socialt skydd kommer att utarbeta en gemensam rapport under 2025 där det utvärderas hur genomförandet av rekommendationen fortskrider. När det gäller fattigdom bland förvärvsarbetande kommer vi att arbeta intensivt med genomförandet av direktivet om tillräckliga minimilöner, som är det huvudsakliga verktyget för att se till att människor verkligen tar sig ur fattigdomen när de kommer in på arbetsmarknaden.

Frågor från utskottet för kultur och utbildning

6. Hur ser du på framtiden för EU:s utbildningspolitik, utöver att stärka Europas humankapital för att tillhandahålla effektivt och relevant lärande som utvecklar kunskaper, färdigheter, värden och kompetenser som lever upp till en helhetssyn på utbildning och bidrar till bättre förberedda och motståndskraftiga framtida generationer? Hur kommer du, mot bakgrund av den pågående europeiska gröna omställningen och omställningen till ren industri, att aktivt utveckla strategier för att hantera utmaningar som rör tillgång till utbildning, grundläggande färdigheter, digitala färdigheter, naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik (STEM) och utbildning inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap, humaniora och matematik (STEAM) samt utbildning i europeiskt medborgarskap?

Alla vet att utbildning ger möjligheter. Därför är det min vision att ett starkt europeiskt utbildningsområde ska stärka Europa. Min vision för EU:s framtida utbildningspolitik är djupt rotad i de grundläggande värdena frihet, demokrati, social rättvisa och delat välstånd. Det europeiska utbildningsområdet, som ett gemensamt område för

högkvalitativt lärande som är tillgängligt för alla, är drivkraften bakom det gemensamma målet om utbildning av hög kvalitet, flexibel kompetensutveckling och inkludering. Detta är tre viktiga faktorer för att vi ska kunna se till att våra framtida generationer är väl förberedda, men också kan stå emot störningar och utmaningar. Och ett starkt europeiskt utbildningsområde lägger naturligtvis grunden för vår framtida kompetensunion.

EU:s utbildningspolitik stöder medlemsländerna men handlar även om att förbereda människor inför arbetslivet och samtidigt skapa ett samhälle som värdesätter kritiskt tänkande, kreativitet och samarbete. Digital kompetens, mediekompetens, flerspråkighet och kommunikationsförmåga är nödvändigt för att man ska kunna hantera komplexiteten i vår globaliserade värld. Vi behöver ett nära samarbete mellan föräldrar, skolor, samhällsgrupper och anordnare av formell och icke-formell utbildning. Utbildning bör inte begränsas till traditionella klassrum, utan bör gå längre än så och återspegla de ständiga kopplingarna mellan olika människor och deras respektive mänskliga och kulturella bakgrund.

Vår värld förändras snabbt. Vi måste skapa en kompetensunion som effektivt stimulerar en kultur och ett tankesätt som uppmuntrar livslångt lärande – i skolan, på arbetsplatsen och i samhället. Därför är det nödvändigt att komma överens om ett nytt sätt att definiera och bedöma investeringar i människor genom hela livet. Investeringar i utbildning, till exempel för barn som löper risk för fattigdom, har en ekonomisk nytta och samhällsnytta som saknar jämförelse på medellång och lång sikt. Det krävs ambitiösa åtgärder när det gäller erkännandet av alla former av utbildning. Förenkling och digitalisering är de viktigaste principerna. Vår slutsats är att varje person, oavsett bakgrund eller utgångspunkt, ska ha den kompetens som behövs för en solid yrkeskarriär och även för motståndskraft och flexibilitet inför möjligheter och utmaningar i samband med ett karriärbyte. För att lyckas är vår politik till stöd för lärare och utbildare – arbetsvillkor, förberedelser, resurser och karriärmöjligheter – central.

Om jag godkänns kommer jag att sträva efter att alla barn, oavsett socioekonomisk bakgrund, ska ha tillgång till högkvalitativ utbildning och möjlighet att nå sin fulla potential. Idéerna och rekommendationerna i rådets rekommendationer från 2022 om vägar till en framgångsrik skolgång och om förskoleverksamhet och barnomsorg utgör en värdefull utgångspunkt.

Pisa-resultaten från 2022 är en varningsklocka som inte kan nonchaleras. Det krävs kraftfulla åtgärder. Om jag godkänns kommer jag inom ramen för kompetensunionen att utarbeta en handlingsplan för grundläggande färdigheter för att motverka den oroväckande försämringen av 15-åringarnas resultat när det gäller läsförståelse, matematik och naturvetenskap samt deras otillräckliga digitala färdigheter. Fokus kommer att ligga på att förbättra undervisningen och lärandet, stödja lärare och främja ändamålsenliga miljöer så att eleverna lyckas. Denna övergripande strategi kommer att lägga vikt vid akademiska resultat, men även vid den roll som välbefinnande och socioemotionella färdigheter spelar när det gäller att förbättra utbildningsresultaten.

Ett annat möjligt initiativ inom ramen för kompetensunionen är en strategisk plan för utbildning inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik så att framtidsutsikterna när det gäller utbildning inom dessa ämnen kan förbättras i EU. Detta kommer att avhjälpa bristen på kvalificerade lärare inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik men också bidra till att fler flickor och kvinnor väljer en yrkeskarriär inom dessa ämnen. Kompetensakademierna har redan bidragit på ett betydelsefullt sätt till att utarbeta läroplaner, så att många sektorer inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik har kunnat utbilda människor i linje med näringslivets behov. Utifrån detta kommer en gemensam europeisk examen att ge ytterligare incitament till utarbetandet och erkännandet av gränsöverskridande program inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik. Vi kan också integrera konst, humaniora och samhällsvetenskap i dessa initiativ för att se till att lärandet sker med hänsyn till de verkliga utmaningarna i fråga om användning av denna kompetens i linje med våra värderingar och sociala behov.

Rent allmänt måste arbetet med en europeisk examen fortsätta att bedrivas med tydlig beslutsamhet, genom samarbete med medlemsstaterna och med sektorn för högre utbildning.

Ett modernt utbildningssystem måste också omfatta en fullständig digital omställning. Den digitala tidsåldern innebär både möjligheter och utmaningar, och alla måste ha digital kompetens. EU måste öka sina insatser för att kunna erbjuda digital kompetens på alla nivåer, med början tidigt i livet för ett livslångt lärande, och integrera digital kompetens i läroplanerna. Handlingsplanen för digital utbildning 2021–2027 har gett en solid ram, men vi måste snabba på reformerna för att uppnå målen för det digitala decenniet. När vi går vidare bör EU beakta viktiga områden som internetuppkoppling i skolan, digitala verktyg i klassrummet och avancerad digital kompetens på områden som t.ex. AI, programmering och it-säkerhet. Inom ramen för kompetensunionen avser jag att se till att det görs en övergripande översyn av handlingsplanen för digital utbildning.

Utbildning i hållbarhet är nyckeln till en grön och hållbar framtid i Europa. Vi måste få ut så mycket som möjligt av centrala verktyg som t.ex. den europeiska ramen för hållbarhetskompetens (GreenComp). Den gröna omställningen kan också få stöd genom läraryrkakemiernas arbete och integreras som ett led i livslångt lärande och individuella utbildningskonton.

En strategisk pelare inom ramen för kompetensunionen måste vara att stärka yrkesutbildningen, som ger betydande möjligheter till sysselsättning och har nära koppling till företagets kompetensbehov. Om jag godkänns kommer jag att utarbeta en europeisk strategi för yrkesutbildning. Jag har som mål att antalet personer med slutförd yrkesutbildning ska öka, men även att kvaliteten på, erkännandet av och EU-dimensionen hos denna värdefulla typ av utbildning ska stärkas så att de som utexaminerats får fler möjligheter. Vårt kraftfulla paket med EU-medel, som förvaltas direkt eller med delad förvaltning, spelar en viktig roll för fortbildning och omskolning av arbetstagare, och jag kommer tillsammans med mina kommissionärskollegor att arbeta för att bättre rikta våra investeringar mot strategiska sektorer som också ger unga värdefulla möjligheter.

Jag vill att vi ska bli effektivare när det gäller att undervisa våra yngre generationer om Europa, dess värden, historia och gemensamma identitet, som bygger på enighet i mångfalden. Åtgärder för att stärka de demokratiska värdena och det demokratiska deltagandet och främja en europeisk identitet och ett aktivt medborgarskap är kärnan i alla flaggskeppsprogram, bland annat Erasmus+ och Europeiska solidaritetskåren. Lärare har en central roll när det gäller att lyfta och öka medvetenheten om de europeiska värdena. Om jag godkänns kommer jag att samarbeta med medlemsstaterna för att ytterligare stärka undervisningens europeiska dimension. Om jag godkänns vill jag knyta an till demokratiförsvarsarbetet som ska ledas av kommissionsledamoten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen.

Utbildning är en kraft som enar och ett grundläggande inslag i alla välfungerande demokratier. Erasmus+-programmet sammanför unga från alla delar av Europa och jag kommer att stärka detta ytterligare. Mobiliteten inom ramen för Erasmus+ måste bli ännu mer inkluderande, särskilt genom att de som har det sämst ställt och är mest utsatta också får tillgång till programmet, så att den europeiska identiteten befästs och fördjupas mellan generationer och nationer. Det kommer att vara centralt att de studerandes mobilitet förbättras med hjälp av digitalisering så att deras erfarenheter blir ännu mer uppskattade.

7. Vilken är din plan för framtiden för det europeiska området för utbildning, som ska slutföras senast 2025, i kombination med erkännande och gränsöverskridande överföring av kvalifikationer, examina och certifiering inom alla utbildningsområden i formella, informella och icke-formella sammanhang? Hur tänker du i synnerhet åtgärda brådskande EU-omfattande frågor såsom bristen på lärare, deras utbildning och osäkra yrkessituation?

Det europeiska utbildningsområdet är en strategi för att utbildning av hög kvalitet och livslångt lärande ska vara tillgängligt för alla, över gränserna, i linje med den första principen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Detta åtagande om inkludering och spetskompetens i utbildningen är nödvändigt för att alla i EU ska få den kompetens som krävs – och erkänns över gränserna – för att utvecklas i samhället och på arbetsmarknaden, och för att kompetensunionen ska bli verklighet.

Om jag godkänns kommer jag att arbeta med det europeiska utbildningsområdet i syfte att ta fram en gemensam strategi för kompetensutveckling, mobilitet i utbildningssyfte, kvalitet och inkludering. Arbetet kommer att bygga på resultaten av den pågående utvärderingen av det europeiska utbildningsområdet.

Ett centralt inslag i det europeiska utbildningsområdet är erkännandet av kvalifikationer, vilket är avgörande för de studerandes mobilitet, bland annat inom ramen för Erasmus+-programmet, och för talangmobilitet i Europa. Ramen finns redan men genomförandet har varit ojämn. Endast hälften av medlemsstaterna har gjort tillräckliga framsteg. Kommissionens förslag från mars 2024 till rådets rekommendation om ett system för kvalitetssäkring och erkännande är ytterligare ett viktigt steg mot att ett automatiskt erkännande ska bli verklighet för alla studerande. För att arbeta vidare med detta område kommer jag att prioritera en snabb överenskommelse och ett beslutsamt genomförande.

Med ett nytt initiativ för kompetensportabilitet kommer vi att kunna stärka erkännandet av kompetens och kvalifikationer. Detta ger en ram där alla typer av kompetens och kvalifikationer som man förvärvat i ett land eller i ett företag kan erkännas och accepteras i ett annat, så att människor och arbetsmarknaden gynnas på bästa sätt. Det kommer att bidra till att skapa ett verkligt europeiskt område med fri rörlighet för kunskap, kompetens och talanger.

Dessutom måste vi utöka erkännandet av certifieringar, särskilt genom rådets rekommendation om mikromeriter från 2022. Dessa kortvariga, flexibla lärandealternativ är avgörande för fortbildning och omskolning av EU:s arbetskraft och gör så att utbildningen lättare kan anpassas till behoven i vår föränderliga ekonomi. Jag kommer också att ge mitt fulla stöd till icke-formellt och informellt lärande och främja valideringen av detta, bland annat genom ungdomsarbete, och erbjuda elevcenterade, deltagarbaserade och innovativa former av utbildning, som också stöder lärande för ett aktivt medborgarskap. Mindre formella inlärningsmiljöer, t.ex. ungdomsarbete, idrottsklubbar eller kulturell verksamhet, kan bidra till en mer inkluderande utbildning. Om jag godkänns kommer jag också att eftersträva ett starkare fokus på den dimension av politiken som rör lärande och kompetens, i samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för rättvisa mellan generationerna, ungdomsfrågor, kultur och idrott.

För närvarande har 24 medlemsstater brist på lärare. Detta innebär mindre undervisning, mindre stöd och därmed mindre utbildning för nästa generation. Det är nödvändigt för både vår konkurrenskraft och vår sociala sammanhållning att det är en attraktiv karriärväg att undervisa. Att avhjälpa bristen på lärare och deras utbildningsbehov är i första hand medlemsstaternas ansvar. EU kan och bör dock ge sitt stöd till denna gemensamma insats och samarbeta med medlemsstater, utbildare, arbetsmarknadens parter, civilsamhället och studerande för att bidra till att komma till rätta med detta och andra problem som fortfarande finns i våra utbildningssystem. Om jag godkänns kommer jag därför att lägga fram EU:s läraragenda med fokus på lärarnas arbetsvillkor, utbildning och karriärmöjligheter i hela EU. Jag kommer också att undersöka möjligheten att införa en europeisk skolallians för att främja bättre gränsöverskridande samarbete och mobilitet mellan skolor i hela Europa. Endast genom denna gemensamma insats – med medlemsstater, utbildare, arbetsmarknadens parter, civilsamhället och studerande – kan vi komma till rätta med de problem som fortfarande finns i våra utbildningssystem.

8. EU står inför en kompetensflykt inom den högre utbildningen. Hur tänker du aktivt hantera denna fråga och hur tänker du vidareutveckla de europeiska universitetsallianserna och arbeta med den europeiska examen för att specifikt hantera dessa utmaningar? Hur tänker du använda lärdomarna från det nuvarande genomförandet av programmet Erasmus+ vid utarbetandet av nästa generations program, och i synnerhet, vilken är din strategi för att behålla programmets centrala mål och prioriteringar med tanke på eventuellt framtida budgettryck?

EU ska vara en ”destination för både utbildning och självuppfyllelse”, som lockar till sig de bästa talangerna inom alla sektorer, även inom högre utbildning, och som också är så pass konkurrenskraftig att talangerna stannar kvar i EU:s ekonomier och samhällen. För detta måste våra universitet bli mer konkurrenskraftiga och attraktiva på den globala arenan – oavsett var de ligger. Jag är fullt övertygad om att EU har allt som behövs för att uppfylla den ambitionen, inklusive bred akademisk spetskompetens. Vår verkliga potential begränsas dock ofta av splittring och småskalighet. För att motverka detta måste universiteten i hela Europa arbeta tillsammans och samarbeta mer.

I detta syfte bör vi driva på den europeiska universitetsstrategin, som har som mål att stärka lärosätena i hela Europa och ge dem bättre möjligheter. Ett av flaggskeppsinitiativen i strategin, initiativet Europauniversitet, som stöds inom ramen för Erasmus+-programmet, hjälper universitet i alla delar av Europa, inklusive landsbygdsområden och yttersta randområden, att bedriva ett närmare samarbete. Genom att skapa gemensamma campus för flera europeiska universitet kan europeiska universitetsallianser ge studerande tillgång till ett större och bättre utbildningsutbud, i samarbete med forskningsinstitutioner och företag. Detta gör att studerande kan skaffa sig en bredare, mer varierad och framtidsinriktad kompetens då universiteten samlar expertis, kunskap och resurser och på så sätt kombinerar kompletterande styrkor som inte finns tillgängliga vid någon enskild institution. Sådana allianser är drivkrafter för att uppnå en balanserad talangmobilitet och för att ge studerande unika möjligheter att få en hög examen med inbyggd mobilitet och en kombination av studier i flera europeiska länder. Därför måste vi vidareutveckla dessa lovande steg, uppmuntra fler universitet att ansluta sig till denna strategi och visa på fördelarna för utbildare, studerande och framtida arbetsgivare.

Planerna på en europeisk examen, som flera europeiska universitetsallianser har banat väg för, ger alla lärosäten nya möjligheter att erbjuda studerande en mycket eftersökt och allmänt erkänd examen, även inom sektorer som är av strategisk betydelse för Europa. Om jag godkänns kommer jag att vidareutveckla detta arbete och se till att en europeisk examen blir verklighet, med medlemsstaterna, Europaparlamentet och berörda parter inom högre utbildning, för de studerandes och Europas framtid. Jag har för avsikt att ägna en av mina genomförandedialoger åt att undersöka vad som kan försena framstegen i denna fråga.

I mer än 35 år har Erasmus+-programmet hjälpt människor att få tillgång till mobilitet i utbildningssyfte och skaffa sig ny kompetens, t.ex. empati, självförtroende, ett öppet sinne, kritiskt tänkande, respekt för mångfalden och aktivt medborgarskap. Ett nytt och stärkt Erasmus+-program kommer att främja konkurrenskraft och social

inkludering och bidra till att upprätthålla våra demokratiska värden. Mot denna bakgrund kommer jag, om jag godkänns, att bygga vidare på programmets resultat för att lägga fram övertygande argument för nästa generations program. Ambitionerna är höga. I Draghi-rapporten efterfrågades ett ”Erasmus för alla”. Det framgick också i rådets rekommendation Europa på väg. Efterfrågan på mobilitet och samarbete i utbildningssyfte är större än vad det nuvarande programmet kan tillgodose i nuläget. I enlighet med de politiska riktlinjerna måste vi stärka Erasmus+-programmet, även när det gäller yrkesutbildning. I samband med nästa fleråriga budgetram får vi tillfälle att göra våra investeringar i utbildning enklare och mer verkningsfulla. Därför måste vi stärka befintliga åtgärder, lägga fram förbättringar och ytterligare förenklingar för att hålla jämna steg i en snabbt föränderlig värld samt öka det europeiska och internationella samarbetet. Erasmus+-programmet är unikt utformat för att föra EU-invånarna närmare varandra och främja konkurrenskraft, inkludering, demokratiskt deltagande och EU:s grundläggande värden.

Fråga från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

9. Det finns ett akut behov av en EU-kultur för beredskap inför framväxande hot som kan påverka vår säkerhet och vårt samhälles säkerhet. Hur planerar du att bidra till att bygga upp vår EU-kapacitet, förbättra upptäckten av hot och genomföra en samordnad krishantering på ett snabbt och effektivt sätt?

De klimatrelaterade, sociala och geopolitiska risker samt tekniska säkerhetsrisker som utgör ett hot mot EU ökar i antal och komplexitet och därför måste EU ta fram en mer strategisk, övergripande och integrerad krishanteringsstrategi.

Om jag godkänns som verkställande vice ordförande kommer jag att leda arbetet mot unionens strategi för krisberedskap, med utgångspunkt i den rapport om EU:s civila och militära beredskap som ska läggas fram av Finlands f.d. president Sauli Niinistö.

Målet är att skapa en starkare och bättre förberedd union som bygger på en samhällsövergripande, myndighetsövergripande och sektorsövergripande allriskstrategi för beredskap, samt ett närmare civil-militärt samarbete.

Det innebär också att människor ska få den kompetens som krävs, som en del av mitt bredare arbete med kompetens och utbildning. EU och medlemsstaterna måste förbereda sig på hela spektrumet av kriser och störningar som orsakas av människan eller naturen, från säkerhetshot, inklusive hybridhot och allt oftare med en it-relaterad dimension, till katastrofer som kan tillskrivas klimatförändringar och miljöförstöring, med omfattande konsekvenser för andra sektorer i vårt samhälle, t.ex. hälso- och sjukvård, social omsorg och jordbruk.

Om jag godkänns kommer jag att samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för beredskap och krishantering i detta arbete. Som verkställande vice ordförande kommer jag att bidra till att sammanföra de många olika arbetsområden som berörs. Jag kommer att bedriva ett nära samarbete med alla mina kommissionärskollegor och EU:s medlemsstater i en sann Team Europe-anda. Unionens strategi för krisberedskap kommer att lägga grunden för att stärka EU:s förmåga att identifiera och avhjälpa sårbarheter i ett tidigt skede genom övning och testning, och sedan att förebygga, stå emot och hantera kriser på ett väl samordnat och integrerat sätt.

Vi börjar inte från noll: EU har redan utvecklat viktiga verktyg för att förebygga, identifiera och samordna krishanteringen, t.ex. unionens civilskyddsmekanism, och vi kommer att fortsätta att bygga vidare på dessa instrument. Detta omfattar också EU:s strategiska insatskapacitetsreserv (rescEU) som måste upprätthållas och stärkas ytterligare.

Vi kan bygga vidare på erfarenheterna från befintliga sektorsspecifika krishanteringsverktyg och krishanteringsinstrument som tagits fram på olika områden och olika nivåer, bland annat civil och militär beredskap, och på lärdomarna från tidigare kriser, t.ex. EU:s förstärkta ram för hälsosäkerhet som inrättades efter covid-19-pandemin eller arbetet med att bygga upp medicinsk lagerhållning.

Inom ramen för EU:s strategi för en säkerhetsunion har en rad lagstiftningsåtgärder och operativa åtgärder tagits fram som gör EU bättre rustat att hantera säkerhetsutmaningar än för fem år sedan. Kommissionen kommer att bedriva ett nära samarbete med medlemsstaterna för att se till att den nya lagstiftningen införs, vilket är centralt för att säkerställa beredskap inför säkerhetshot och sårbarheter.

Men beredskap kan inte fortsätta att vara en fråga enbart för regeringar och institutioner. Hoten är mer komplexa och sektorsövergripande än någonsin tidigare och därför kommer ett aktivt deltagande av invånare, hushåll och

samhällsaktörer på lokal, regional och nationell nivå att vara nödvändigt för att stärka EU:s beredskap, bygga upp ny förmåga och snabbt och effektivt genomföra en samordnad krishantering. Nya initiativ som syftar till att utveckla kompetens och kapacitet när det gäller krishantering kan spela en viktig roll, med deltagande av arbetsmarknadens parter, utbildningsinstitutioner och den privata sektorn så att alla invånare är beredda.

Vår förmåga att reagera på it-hot, hälsorisker eller naturkatastrofer prövar vår beslutsamhet och solidaritet. Vi kan förbereda oss genom att människor får rätt kompetens, t.ex. hälso- och sjukvårdspersonal, räddningspersonal, experter på it-säkerhet och logistikansvariga, där det saknas specialistkompetens. Riskutbildning kommer också att spela en viktig roll, särskilt för utsatta grupper.

Med utgångspunkt i vår samlade befintliga kapacitet kommer vi att kunna stärka vår beredskap, förbättra våra system för tidig varning och upptäckt och analysera luckorna i EU:s förmåga i olika sektorer. Covid-19-pandemin och kriget mot Ukraina har visat hur kriser sprider sig och ger vågor på vattnet från en sektor till en annan, med anledning av de omfattande kopplingarna och det ömsesidiga beroendet, vilket kräver sektorsövergripande lösningar och samordning, många gånger med både en intern och en extern dimension. Jag ska verka för en sektorsövergripande riskmedvetenhet och främja en föregripande riskanalys. Jag är fast besluten att förverkliga detta till gagn för samhället och folket.

Frågor från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet

10. Vilka initiativ planerar du för att överbrygga löne-, karriär- och pensionsklyftorna mellan könen och avhjälpa den horisontella segregeringen samt främja flickor och kvinnor inom utbildning och karriärer inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik (STEM-ämnena) samt förhindra diskriminering för alla, så att Europa kan utnyttja alla sina talanger och hela sin potential? Även på grund av könsklyftorna är risken för fattigdom eller social utestängning i EU högre för kvinnor än för män. Kvinnor som har informellt omsorgsansvar för anhöriga riskerar att inte kunna anta en formell anställning och löper störst risk att drabbas av fattigdom. Hur planerar du att förbättra arbetsvillkoren, karriärutvecklingen och kompetenshöjningen för kvinnor inom den nya ramen för att hantera utmaningar för arbetskraften inom långsiktig vård och omsorg? Hur kommer du, när det gäller den första strategin för fattigdomsbekämpning någonsin som planeras för den här kommissionen, att säkerställa att den nya strategin når ut till kvinnor i de mest otrygga och sårbara situationerna, såsom hemlösa kvinnor och ensamstående mödrar?

Jämlikhet är ett av EU:s grundläggande värden och en princip som kommer att genomsyra allt arbete i min funktion. Ojämlikhet mellan könen är ett brott mot de grundläggande rättigheterna. Detta utgör också ett enormt ekonomiskt hinder som gör att Europa inte kan uppnå sin fulla potential, med långvariga effekter för konkurrenskraften och produktiviteten.

Flera EU-åtgärder på senare tid har redan en omvälvande potential att förbättra kvinnors liv och delaktighet i ekonomin. Detta innefattar särskilt direktiven om insyn i lönesättningen, jämn könsfördelning i bolagsstyrelser, balans mellan arbete och privatliv samt tillräckliga minimilöner. Om jag godkänns som verkställande vice ordförande kommer jag att se till att dessa instrument genomförs korrekt, i nära samarbete med berörda kommissionärskollegor, och jag kommer att underlätta medlemsstaternas insatser om så behövs.

För att komma till rätta med skillnaderna på arbetsmarknaden mellan kvinnor och män, t.ex. lönegapet, karriärskillnaderna, skillnaderna i sysselsättning och pensionsklyftan, kommer jag att bedriva ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för jämlikhet för att ta fram den nya jämställdhetsstrategin för perioden efter 2025, bland annat konkreta åtgärder på detta område. Den nya handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter med dess principer om jämställdhet, lika möjligheter och balans mellan arbete och privatliv kommer också att bidra till detta.

Jag kommer att arbeta för att komma till rätta med ojämna könsfördelning och stereotyper när det kommer till utbildning och karriär. Exempelvis har mer än 47 000 flickor i EU:s medlemsstater redan utbildats i digital, entreprenörmässig och grön kompetens inom ramen för initiativet Girls Go Circular, och jag kommer att fortsätta i den riktningen. Med Erasmus+-programmet stöder vi dessutom projekt där man tar fram olika sätt att undanröja hinder som gör att flickor och kvinnor inte väljer en yrkeskarriär inom nettonolltekniksektorn och relaterade områden. Detta är nödvändigt, då många av de möjligheter som uppstår i och med den gröna och den digitala omställningen finns inom tekniska, traditionellt mansdominerade yrken, och vi har inte råd att gå miste om halva befolkningens talang.

Om jag godkänns kommer jag att integrera ett jämställdhetsperspektiv i de kompetens- och utbildningsinitiativ som jag ansvarar för. Och jag kommer att ta itu med den horisontella segregeringen på arbetsmarknaden som sig bör. Dessa är viktiga drivkrafter bakom lönegapet mellan kvinnor och män. Ett av de viktigaste målen i den strategiska planen för utbildning inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik kommer att vara att överbrygga skillnaderna mellan könen i denna utbildning. Lämpliga undervisnings- och inlärningsmetoder kan höja motivationen för alla elever, även flickor, liksom deras intresse och delaktighet i naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik. Genusmedveten lärarutbildning kan bidra till att överbrygga institutionella hinder och främja en bredare tillgång till utbildning inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik. Initiativ som Girls Go Circular kan vidareutvecklas genom särskild utbildning för dem som undervisar i dessa ämnen, tillgång till undervisningsverktyg och nätverksbyggande samt broar mellan utbildning och näringsliv.

Det är viktigt att beakta jämlikhetsfrågor, även jämställdhet, i arbetet för en EU-strategi för fattigdomsbekämpning. För att avhjälpa situationen för de mest utsatta, bland annat hemlösa, ensamstående mödrar och personer med funktionsnedsättning, måste vi ta itu med de bakomliggande orsakerna till fattigdom. I linje med paradigmet för aktiv inkludering har jag för avsikt att beakta olika faktorer, t.ex. otillräckliga inkomster, ojämlig tillgång till arbetsmarknaden och ojämlig tillgång till grundläggande samhällstjänster, t.ex. energi och transport. Dessa ojämligheter är ofta könsrelaterade.

Åtgärder för att höja kvinnors deltagande på arbetsmarknaden skulle också bidra till att minska pensionsklyftan, som främst är ett tecken på skillnaderna mellan kvinnor och män under arbetslivet och omfördelningskapaciteten i våra välfärdssystem. Vi bör också fortsätta att övervaka pensionsklyftorna och ägna särskild uppmärksamhet åt strukturella ojämligheter och strukturell diskriminering, även könsrelaterad sådan, när det gäller ålderspension.

Vård och omsorg är själva kärnan i skillnaderna mellan kvinnor och män och en central del av lösningen.

Vi ser att omsorgsansvaret utgör en oproportionerlig börda som påverkar om och i vilken utsträckning kvinnor kan lönearbeta. För att stödja kvinnors deltagande på arbetsmarknaden under hela livet måste vi se till att det finns tillgång till vård- och omsorgstjänster av hög kvalitet till skälig kostnad i hela EU och förbättra situationen för både vårdtagare och de personer som vårdar dem, yrkesmässigt eller informellt. Därför kommer jag att fortsätta, och ytterligare stärka, arbetet med genomförandet av den europeiska strategin för vård och omsorg, särskilt rådets två rekommendationer om förskoleverksamhet och barnomsorg och om långvarig vård och omsorg.